

Doba popová

Jsem prodejný!

Prostitut imagologie.

Můj život

je dvojí existencí rozdvojen

Ta první je z masa a kostí

druhá je na pásech a kazetách

- říkejme jí mediální...

Jen už nevím

který z nás je vlastně pravý?

Jestli ten, který to právě píše

nebo onen digitální?

Bože!

A který z nás to vlastně píše?

Jsem muž bez vlastností...

Ztratil jsem se ve městě

které žhne akcí...

a já jsem bezradný

vprostřed toho velkého přetopeného sálu

s nízkým stropem

Je mi to líto! Nemám charakter!

Ve chvíli, kdy je to tak důležité
Nemám totiž vůbec žádné politické názory
Nejsem příznivcem žádné strany
A když pročítám Literární noviny
napadá mne
proč se nejmenují Politické noviny
A hlavně nerozumím, proč je v mé zemi stále
Umění směřováno s politikou

Jsem mužem bez vlastností
A nevím kam se hnout
V mém malém městě
Velkých idejí

Lollipop

Až přijde doba
kdy pro nás bude přechod do jiných dimenzí
- odlišných světů a časoprostorů
běžný jako jízda zpožděnou tramvají
vyberu si svět z nejsladších
s medvídkem Teddym
a závějemí cukrové vaty
kde Vinetů s vlajícími havraními vlasy
a stříbrnou puškou jde vstříc
Old Shaterhandovi
a říká
"Můj bílý bratře..."

Říši ve vybledlých odstínech

prvních barevných Agfa filmů
kde Adolf s Josipem
poplácávají po tvářích rozechvělé školačky
a Jean Marrais alias Hrbáč
se může bez vynášení nočníků
a praní špinavého prádla
zamilovat do své schovanky...

Možná tam v klášterní zahradě
pod staletým gingem
potkám i Rychlé šípy!
Pak Fantomas
- s aristokratickou elegancí
pohybů stárnoucího gaye
nám pošle kratičký dopis
na stříbrném podnose
přečte ho plantážník
Rychlonožka
"Lascivious and sentimental!"

Magdalenman

A znovu jsem sestupoval liduprázdným Josefovským údolím
kdesi pode mnou hučel rozvodněný proud
a do cárů mlhy a zbytků zledovatělého sněhu
šuměl z olověného nebe teplý déšť
- čpěl ostře jako koňská moč
A pak jsem Ho znovu uviděl
(ostatně vídám ho tady
už od dětských let)

Magdalénského lovce
z tajemných Burianových obrazů

Vyhublý po zimě
Kůže a Kost
odložil pazourek
a v jeskynním ústí se těšil
z modrofialových hlaviček
dosud nerozvitých květů podléšek
Vize však skončila náhle
když mu v záhybech chatrného pláště
z přežvýkané medvědí kůže
zaklokotal mobilní telefon

Večer pak v TV ukazovali
vyklonovanou ovečku
Dolly šťastně bečela
a já se začal těšit na svého Dvojníka
Jistě bude skvělým básníkem klonové poezie
co z kapky krve v žaludku druhohorní Mouchy
probudí k životu
Dinosauří
Dynastii

Sběrač psího trusu

Motorizovaný zametač
sezónní městský dělník
zastavil svůj jako kozel
páchnoucí vysavač výkalů

u kraje chodníku
Teď hledí očarován
ke dveřím rozlehlé šedivé budovy
které lačně polykají
desítky mladých studentek
s vyholeným podpaždím
a neparfémovaným
přiléhavým prádlem

A zatímco se mu
ty zjemnělé intelektuálky
- studentky filozofické fakulty
už z dálky opatrně vyhýbají
špitajíce o Heideggerovi
Foucaultovi a Derridovi
On se zmůže jen na jediné
- tiše a v úžasu sykne
"Kundičky...!"